

ΤΑ ΚΑΤΟΡΘΩΜΑΤΑ ΤΩΝ ΚΟΥΡΣΑΡΩΝ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΜΑΣ

ΟΙ “ΞΑΦΡΙΣΤΑΙ, ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΑΣ”

Οι μεντέρεινε πειρατές και τ' χρόνων πλευρά λημέρια τευς. Τὰ ἐγκλήματα τῶν «ξαφριστῶν» τοῦ παληθεῦ κατερροῦ. Πῶς προχαλεύονται τὰ υπερχιαστά τῶν πλειών. Η παράξενη φωλιά τους σ' ἔνα νησί τοῦ Σηκουάνα. Τὰ «κοράκια τοῦ Κουντστάουν» καὶ τὰ πειρατικά τους κατερρώματα, κτλ.

ΟΣΕΣ καὶ πόσες θάλασσαίς τραγωδίες δὲν μαζί θυμίζουν ή λέξεις «ξαφριστά» τῆς θάλασσας, ποὺ μόνο τὸ δύναμα τους ἔφτανε ἀλλοτε για νὰ σχροπίσῃ τὸν πανικό καὶ τὴ φύση σ' διέσ τὶς παραλίες τῆς Εὐρώπης... Οι «ξαφριστά», οἱ σκοτεινοὶ κουρσάροι-χρυσούρηροι, ἐδῶ καὶ πενίντα χρόνια, ἐπεφτοῦνται ἔνα καπάδι ἀπὸ πεινασμένα κοράκια πάνω στὰ ναυαγισμένα καράβια καὶ δὲν παρατίνουν τὸ σκάφος, παρὸ μονάχοι δὲν τὸ κατατούσαν εἶδος σκελετοῦ, ἀτὶ διοτε δὲν μποροῦσαν πειά νὰ κατατίνουν τίποτ' ἄλλο.

Ἄντοι οἱ ἀπάνθρωποι πειραταί, ποὺ είχαν τὰ λημέρια τους μέσα στὶς σπάλιες τῶν βράχων, δὲν διστάζαν ποτὲ τους νέα μπροστά στὸ πλὸι αποτόπαιο εγκλήμα. Κάποια νύχτα τριγύριζαν στὶς σκοτεινές ἀκτές, σέρνονται μαζὶ τους ἔνα γάιδαρο μ' ἔνα φανάρι κρεμασμένο στὸ λαιμὸ του. Τὸ περιπλάνη λοιπὸ τὸ γαϊδάρον ἀνάμενα στὸ πλόιο τοῦ βράχους, ἔσκανε τὸ φωνᾶ νά πονιάνται σάν τὸ πλόιο μαζὶ βάρως ἀπάντι πάντα στὰ κινάτα. Κι' ἔτοι τὸ καράβι, ποὺ ἐρχόταν ἀπὸ ιαρούρα, ξεγέλιόταν καὶ ναυαγοῦσε ξαφρικάς σ' αὐτὴ τῇ σκοτεινῇ καὶ ἔρημη παραία. Οἱ «ξαφριστά» τοῦτο, ξεχύνονταν ἀπὸ τοὺς βράχους, πέφταντε ἀπάντι στὸ ναυαγισμένο πλήρωμα καὶ τὸ κατακοιμάταιαν μὲ τὰ μαχαίρια τους. Ἐπειτα σκαρφάλωνται ἀνενόχλητοι στὸ ἀφύπνιαστο καράβι καὶ τὸ λεπτατούσαν, διοτε οἱ κουρσάροι τοῦ πλαΐσιον καρδοῦ.

Στὸ Σηκουάναν μάλιστα, ὑπάρχει ἔνα νησί, ποὺ ἔχει ἀκόμα καὶ σήμερα τὸ ἀπάντι ὄνομα τους. Τὸ λένε «Τὸ νησὶ τῶν Ξαφριστῶν» καὶ είνε πειά πασιγνωστοί, γιατὶ οἱ πλέιοι μαυιστοριγράφοι ποτοθετοῦσαν ἔχει πέρα πολλές συνωρπατικές σηνές τὸν ἔργων τους. Μόνο τὸ παράξενον αἰτὸν νησί, ἂν ἄλλοτε ἦταν ἀπόρουρο λημέριο πειρατῶν, στὴν ἐποχὴ μας ἔχει γίνει ἔνας εἶδος κανονισμού ειδῆς τῶν θαυμάτων, διοτε μαζεύει ταῖς οἰλίτες καὶ ὅλα τὰ θαυματικά τοῦ κοσμοπόλεως. Ἐνεις καρδοῦ ἥταν τὸ κέντρο μαζὶ ἄλλης κατηγορίας «ξαφριστῶν» : τῶν φασούλεκτῶν, ποὺ μάζευαν ἀπὸ τὰ Παρισινά λιθόστρωτα τὰ καραβία καὶ τὰ πέταλα τῶν ἀλόγων. Κάποιες διώρες τοὺς κατηγόρησαν ὅτι σκάβανε καὶ γάλιονσαν τοὺς δρόμους, καὶ ἔτοι οἱ ἀστυφύλακες τοὺς κυνηγοῦσαν μὲ τὸν βούρδουνον καὶ τοὺς ἀνάγκασαν σιγά - σιγά νὰ παρατησοῦνται ἀπὸ τὸ σκέπαγγέλμα, ποὺ τοὺς ἔσκανε νὰ κερδίζουν μερικές δεματαί.

“Οσο τώρα γιὰ τοὺς «ξαφριστά» ποὺ τρομοκρατοῦσαν τὰ παχάλια, οὔτε καὶ αὐτοὶ βέβαια οὐδόρχονται πειά στὴν ἐποχὴ μας. Οι τελωνοφύλακες καθάρισαν τὶς ἀκτές ἀπὸ τὶς ληστοσυναρμόλιες τους. Μά δὲν τοὺς ξεδιόθερναν. Οἱ «ξαφριστά» βοήθησαν ἄλλο τρόπο, ποὺ συγχρονισμένο, γιὰ νὰ λεηλατοῦν τὰ ναυάρια...”

Κάθε καράβι, παρατημένο στὴν τύχη του ἀπάντι στὰ κανάτα, ἀνήκει, διοτε καὶ τὸ βρῦ. Τὸ ίδιο συμβαίνει καὶ μὲ κάθε καράβι ποὺ βούλιασε καὶ δὲν φιλάγεται ποτὲ κανέναν. “Οτούς θέλει, λοιπόν, μπορεῖ νὰ τὸ ἐπισκεφθῇ καὶ νὰ τὸ καταπλέψῃ.”

Γι' αὐτὸς ἀκριβῶς, οἱ «ξαφριστά» τῆς ἐποχῆς μας δὲν διστάζουν νὰ ἐγκειμούσουν παρόμοιες περιπέτειες καὶ νὰ ξεγυνωντων τὰ ναυάρια ἀπὸ πολύτιμο πατάλιο, ἀπὸ κάθε πολύτιμο φρούριο καὶ ἀπὸ κάθε «θησαυρό», ποὺ είνε θαυμένος μαζὶ τὸ καράβι στὰ βάθη τῆς θάλασσας.

Τέτοιες συμμορίες «ξαφριστῶν» δχι μόνο συνεχίζουν τὶς παλιές λεηπτικές, ἀλλὰ καὶ κάνουν ἀρδίου ποὺ καλύπτεται δούλειές, γιατὶ ξέρουν στὴ διάθεσί τους ὅτι ἀρχήρηγα ναυαγοσωστικούς μὲ σάκαρδην καὶ μὲ κάθε εἰδος νεότερης μηχανισμάτων. Η περιμπλωτέρες ἀπὸ αὐτές τὶς συμμορίες βρίσκονται στὰ νότια παράλια τῆς Ιολανδίας καὶ στὶς Ισπανικές ἀκτές ποὺ βρέχουνται ἀπὸ τὴ θάλασσα τῆς Μάγχης. Σ' αὐτὰ τὰ μέρη γίνονται τὰ πειρατεύοντα ναυάρια. Οἱ «ξαφριστά» λοιπόν ξέρουν ἐκεῖ κοντά τὴν έδρα τῶν ἡστρικῶν ἐπιχειρήσεων τους.

Στὸ Κουντστάουν καὶ στὸ Μπάτου τῆς Ιολανδίας ὑπάρχουν διὸ τέτοιες πειρατές «ξαφριστῶν», ποὺ ξέρουν τρομοκρατήσαι φυιολεκτικά τὶς ἀτωμόλικες ἐταρείες τῆς Αγγλίας μὲ τὴν ἀστραπαία δρᾶση τους καὶ τὰ παράτολμα κατοφθόματα τους. “Οταν ναυάριστοι πέριον τὸ Φεβρουάριο ποντού στὸ Κάρντιγκ τὸ ἐπιβατικό «Σάλφορντ» τῆς Βρετανίας Κόμπανς, ποὺ μετέφερε ἀπὸ τὴν πόλη τοῦ Κάρντιγκ τῆς Νοτίου Αφρικῆς ἀκατέργαστα διαμάντια ἀξίας 50.000 λιρῶν στερεολινά, οἱ «ξαφριστά» τοῦ Κουντστάουν τὴν ἀλητήρια τῶν ναυάριν είχαν λεηπτήσει κιβίδια τὸ «Σάλφορντ» μὲ τοὺς δύτες τους, πλὴν προστάσει ἡ Αρδηγιαλ Κόμπανς

ν' ἀνασύρῃ ἀπὸ τὰ βάθη τῆς θάλασσας τὰ πολύτιμα διαμάντια. Προκαὶ ποὺ πάντα πάλι, τὸν περασμένον Ιούλιο, τὰ «κοράκια τοῦ Κουντστάουν», δῆλος λένε οἱ Αγγλοί ναυτικοὶ τὴ σπείρα αὐτὴ τῶν «ξαφριστῶν», κατώρθωσαν νὰ λεηπτήσουν τὸ φροτηγὸ καράβι εἰδούς οὐρανού τοῦ Ολλανδού Γάννεν, τῆς πεγαλίτερης ἀτωμόποιης ἑταμείας τῆς Στοκχόλμης, ποὺ είχε ναναγήσει στὶς νότιες ἀκτές τῆς Αγγλίας, μεταφέροντας στὸ «Αμετερνταμ» ἀπὸ τὴν Τατή για λογαριασμὸ τοῦ Ολλανδού κουριμπατώλων Βάν Ντέρ Πέλγκ μά πεγάλη συντλογὴ ἀπὸ μαργαριτάρια ἀξίας 160.000 χρυσῶν φλοιοινά!

Μά καὶ τὰ πειρατικά κατοθύμωμα τῆς σπείρας τῶν «ξαφριστῶν» τοῦ Μπάτου είνε ἔισιν καταπληκτικά καὶ πολυθρητηρά.

Οι μοντέρνοι κουρσάροι τοῦ Μπάτου, τὸν Δεκέμβριο τοῦ 1931, προσάρτησαν μὲν καράβι τους τὸ ναυάριο τοῦ Ισπανικοῦ φροτηγοῦ «Σάλφορντ», ποὺ μετέφερε ἀπὸ τὸ Λίβερπουλ ἔνα ἐκαπατιώμενο χρυσοῦ σφράδιον γιὰ τὴν Τατή Κράτεσις τῆς Ισπανίας, καὶ κατέστη, ποὺ προφτάσουν η Ισπανικὲς ἀρχές νὰ στεῖλον ἔνα ναναγοσωστικὸ γιὰ τὴ διάσωση τοῦ πολύτιμου αὐτοῦ φροτηγοῦ, τὸ ἀνέστησαν μὲ τοὺς δύτες τους καὶ ζαναγίσανται στὴν Ισπανία, μιστηρωδεῖς καὶ ἀλληλπτοι, δῆλοι οι «επιτοκιανοί» τοῦ παλιοῦ καραβοῦ, οἱ πρόγονοι τους...

Απὸ τὰ ναυτικά χρονικά βλέπουμε πάλι ὅτι πολλές φορὲς αὐτὸν τὰ εποχάκα τῆς θάλασσας σιντάπτονται ἀγορίες καὶ πολύνεκρες ναυαγίες γιὰτούς ἀπὸ τὰ πειρατικά τῶν «ξαφριστῶν».

Τὰ καράβια τῶν «ξαφριστῶν», ποὺ είχαν στενεῖ στὸ μέρος τοῦ ναυάριον μὲ τὴν πρόσθιον διάσημην ναύδησην τοῦ «Νέον Ατλαντικού», ἀρχίσαν μεταξύ τους καὶ μπροστά στὸ φλεγόμενο σκάφος μιὰ σιωπὴ ναυαγία, μὲ βόμβες καὶ καταγισμούς πολιθόλων, η δύσις σπαμάτησε μόνο δταν φάνηκε στὸν ορθούντα ένα Γαλικό αντίτοπούλικο.

Δὲν ξοῦνε, ώστόσο, μόνο οἱ «ξαφριστά» ἀπὸ τὰ ναυάρια. «Στάρορχον» καὶ μερικὲς γρωτεῖς ἐπιχειρήσεις, ποὺ κάνουν χρυσές δούλειες, ἀνασέρνονται ἀπὸ τὸ βιβλὸ τῆς θάλασσας τὸ πολύτιμη φροτηγό καὶ τὰ μέταλλα τῶν ναναγοσωστικῶν καραβιών. Τοτεὶς ἀπὸ αὐτές, γνωστότερες στὴ Γαλλία, ξέρουν τὴν έδρα τους ἡ μιὰ στὴ Δουνερόχρη, ἡ ἀλλή στὸ Σαιν-Νοέραρ καὶ ἡ τρίτη στὴ Μασσαλία.

Αὐτές ομως η ἐπιχειρήσεις δὲν επιδυνοῦν στὴ λεηλασία, ἀλλὰ ἀγοράζουν μὲ τὸν πλότημα τρόπο τὰ διάφορα ναυάρια καθὼς καὶ κάθε εἶδος «πλαζοσιδέρων» : ἀτωμητηρανές χαλασμένες, σπασμένα μηχανήματα κλπ.

Καταλαβαίνετε τώρα τὶ τὰ κάνοντα. Ποντικούν μὲ τὴν δικὴ τὸ μέταλλα τους. Μόλις φαίνεται διτὶ σήμερα, μὲ τὴ γεννική κόρη, καὶ αὐτὸς τὸ παρέσχεν έμπτοριο περνάει δύσκολες μήνες.

Οι διευθυντής τῆς ἑταρείας αὐτῶν τῶν εποικίων ξέρει καὶ ἔδω καὶ λίγο καὶ σ' ἔνα δημοιογάραφο μερικές πολὺ ἀπαστόδοξες δηλώσεις :

—“Η διάλιτσας ἐνὸς ναυάριου, είχε πει ὁ κ. Μαρρές, δῆλος λέγεται ὁ διευθυντής αὐτῆς, μᾶς στοιχίζει σήμερα ἀκριβεστραφές ἀπὸ τὴν ἀγορά του. Γιὰ νὰ διαλύσουν οἱ δύτες μας μὲ τὸ κοπτίδι ἔνα τέτοιο σκάφος, ποιηνοῦν μεγάλα μεροχάματα καὶ ἔτοι μᾶς κοστίζουν 8 φράγκα τὰ 100 κιλὰ τοῦ μετάλλου ποὺ βγάζουμε ἀπὸ ἔνα βυθισμένο καράβι. Η μεταφορά τους ἔπειτα στὰ χυτήρια μας κοστίζει ἀλλὰ 8 φράγκα. Ξέρετε τώρα τὸ ἀγοράζουνται 100 κιλὰ παλιοσιδέρων ; 19 φράγκα ! Μ' ἔνα περιστρόφιο λοιπὸν 3 φράγκων δὲν μποροῦμε πειά νὰ διακινούνται τὰ κεφαλαῖα μας... Εδῶ καὶ διὸ χρόνια, δωτόσ, ποντικόντας τὰ 100 κιλὰ ποὺς 45 φράγκα καὶ φυσικά κερδίζουμε ἀφετά χρήματα...” Οσο δὲ γιὰ τὸ πολύτιμη φροτηγά τῶν ναναγίων, τὶς περισσότερες φορές δοκιμάζομε τὶς ποταμούς ἀπογονητώνεις... Οι «ξαφριστά» μᾶς προλαμβάνουν σχεδὸν πάντα καὶ δὲν ἀφίνουν τίποτα, οὔτε τὸν ειρηνούντες τοῦ βιβλίου σπάνιους. Γι' αὐτό, ἀν ἄλλοτε κάνωμε κρυστές δούλειες μ' αὐτὰ τὰ παλιοσιδέρων, τώρα δὲν τολμάμε πειά ν' ἀγοράσουμε κανένα ναυάριο.

Οι «ξαφριστά», λοιπόν, τῆς ἐποχῆς μας, ποὺ λημαίνονται τὰ παράλια τῆς Εὐρώπης, μπροστάν, καθὼς βλέπετε, νὰ συνεχίσουν ἀνενόχλητοι τὰ πειρατικά τους κατοθύμωματα καὶ τὶς μιστηρωδεῖς λεηπασίες τῶν νανα-

Ξαφριστής τῆς θάλασσας, λεηπατῶν ἔνα βυθισμένο πλοῖο